

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi B. W.
na naruszenie prawa stron do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSW (...)/25,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 5 sierpnia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

B. W. (dalej: „skarżący”) pismem z 26 czerwca 2025 r. wniósł skargę
„bezczynność Sądu w rozpoznaniu protestu przeciwko wyborowi Prezydenta RP w
dniu 1 czerwca 2025 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga B. W. wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz.
1725 ze zm., dalej także jako: „u.s.p.p.”). podlegała odrzuceniu.

Zwrócić należy uwagę, że skarga na przewlekłość nie przysługuje w każdym
postępowaniu, lecz dotyczy tylko postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p.

Katalog ten ma charakter zamknięty (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). Postępowanie w przedmiocie rozpoznania protestu wyborczego nie znajduje się w tym katalogu. Dlatego przyjąć należy, że wniesiona skarga jest niedopuszczalna.

Wskazać należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 u.s.p.p. istnienie podstawy do odrzucenia skargi, a więc rozstrzygnięcia o charakterze formalnym, wyklucza postępowanie mające na celu usunięcie braków formalnych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 listopada 2018 r., I NSP 14/18). W związku z tym, mając na względzie ekonomikę postępowania, oraz to, że w przypadku odrzucenia skargi zwraca się uiszczoną opłatę od skargi (art. 17 ust. 3 u.s.p.p.), nie wzywano skarżącego do uiszczenia opłaty od skargi (art. 17 ust. 1 u.s.p.p.).

W świetle powyższego Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 3 u.s.p.p.

MR

[a.ł]